

Dosarul nr. 2r-813/18

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul central (judecătorul: Iu. Movilă)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: L. Bulgac, V. Sîrbu, V. Clima)

DECIZIE

07 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” și Vladislav Șevcenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Culicov împotriva lui Vladislav Șevcenco și Societății cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” cu privire la încasare datoriei, dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” și Vladislav Șevcenco a fost respinsă ca inadmisibilă,

constată :

La 09 martie 2015, Anatolie Culicov a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladislav Șevcenco și Societății cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” cu privire la încasare datoriei, dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Prin încheierea din 28 aprilie 2015 a Judecătoria Orhei, a fost confirmată tranzacția de împăcare încheiată între Anatolie Culicov și Vladislav Șevcenco și „Parșe-Tutun” SRL.

La 30 iunie 2015, „Parșe-Tutun” SRL s-a adresat instanței de fond cu o cerere prin care a solicitat explicarea încheierii judecătorești din 28 aprilie 2015.

Prin încheierea din 14 august 2015 a Judecătoria Orhei, cererea privind explicarea încheierii a fost respinsă.

La 06 octombrie 2015, Vladislav Șevcenco, „Parșe-Tutun” SRL au înaintat instanței de judecată o cerere prin care a solicitat explicarea încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătoria Orhei.

Prin încheierea din 21 octombrie 2015 a Judecătoria Orhei, a fost admisă cererea debitorilor Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”, fiind explicat conținutul încheierii de confirmare a tranzacției de împăcare.

Împotriva încheierilor din 28 aprilie 2015, din 14 august 2015 și din 21 octombrie 2015, la 26 octombrie 2015 Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” au depus recurs.

La 04 noiembrie 2015, împotriva încheierii instanței de fond din 21 octombrie 2015, au declarat recursurile Anatolie Culicov și executorul judecătoresc Vlad Zaporogan.

Prin decizia din 14 ianuarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea lui Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” privind repunerea în termen a recursurilor declarate împotriva încheierilor Judecătorei Orhei din 28 aprilie 2015 și din 14 august 2015 cu respingerea recursurilor declarate de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”, ca fiind depuse cu omiterea nejustificată a termenului de declarare a recursului. Au fost respinse ca neîntemeiate recursurile declarate de Vladislav Șevcenco, SRL „Parșe-Tutun” și Anatolie Culicov împotriva încheierii Judecătorei Orhei din 21 octombrie 2015, precum și respins recursul declarat de executorul judecătoresc Vlad Zaporojan împotriva încheierii instanței de fond din 21 octombrie 2015, ca fiind înaintat de o persoană ce nu este în drept să depună recurs.

La 23 martie 2016, Iulia Șevcenco a depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei, invocând, că, prin încheierea respectivă i-a fost încălcat dreptul de proprietate, dînsa nefiind atrasă ca parte în proces.

Prin încheierea din 17 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Iulia Șevcenco ca fiind inadmisibilă.

La 25 mai 2016, SRL „Parșe-Tutun” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea încheierii din 17 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei cu remiterea cauzei spre rejudecare.

La 02 iunie 2016, Iulia Șevcenco a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel solicitând, admiterea recursului, casarea încheierii din 17 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău și a încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei cu remiterea cauzei spre rejudecare.

Prin decizia din 13 iulie 2016 a Curții Supreme de Justiție recursurile declarate de către SRL „Parșe-Tutun” și Iulia Șevcenco au fost respinse, fiind meninută încheierea din 17 mai 2016 a Curții de Apel Chișinău.

La 12 iunie 2018, Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” au depus cerere de revizuire împotriva încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei.

La 03 iulie 2018, Anatolie Culicov a depus cerere prin care a solicitat, strămutarea examinării cererii de revizuire depusă de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”.

Prin încheierea din 03 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central a fost respinsă cererea depusă de Anatolie Culicov cu privire la strămutarea examinării cererii de revizuire.

La 19 iulie 2018, Anatolie Culicov a depus repetat cerere prin care a solicitat, strămutarea examinării cererii de revizuire depusă de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”.

Prin încheierea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Orhei, sediul central a fost strămutată examinarea cererii de revizuire depusă de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” împotriva încheierii din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei, la Curtea de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”, ca fiind inadmisibilă.

La 14 septembrie 2018, Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” au declarat recurs împotriva încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu încheierea contestată, considerînd-o neîntemeiată, pe motiv că a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural.

Recurenții au susținut că, prin încheierea din 23 iulie 2018 a Judecătoriei Orhei a fost strămutat dosarul la Curtea de Apel Chișinău pentru soluționarea conflictului de competență jurisdicțională, însă instanța de apel s-a expus asupra cererii de revizuire.

Recurenții au solicitat, casarea încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel pentru soluționarea conflictului de competență jurisdicțională. (f.d. 241-244 vol. II)

În conformitate cu art. 425 Cod de procedura civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la data comunicării încheierii.

Materialele cauzei atestă că, copia încheierii din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 231-235 vol. II) a fost expediată în adresa părților la 11 septembrie 2018, fapt confirmat prin copia scrisorii de însoțire a instanței de apel nr.8993-4 (f.d. 236 vol. II), însă confirmarea privind recepționarea acesteia de către recurenți la materialele dosarului lipsește.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” la 14 septembrie 2018, se consideră depus în termenul prevăzut de lege. (f.d. 241-244 vol. II)

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedura civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Așadar, din conținutul recursului declarat de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” rezultă că, recurenții nu sunt de acord cu încheierea din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”. (f.d.231-235 vol.II)

La fel, s-a constatat că, instanța de revizuire a reținut că argumentele invocate de către Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” nu se încadrează în nici unul dintre temeiurile prevăzute art. 449 Cod de procedură civilă. (f.d.152-156 vol.II)

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de revizuire despre necesitatea respingerii ca inadmisibilă a cererii de revizuire, întemeiată.

Colegiul consideră oportun de a reitera prevederile art. 451 alin. (1) Cod de procedură civilă, care indică expres că, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 Cod de procedura civilă, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 Cod de procedură civilă și anexându-se probele ce le confirmă.

Colegiul menționează că, revizuirea este posibilă doar în cazurile în care sunt invocate și sunt probate circumstanțe, fapte ori evenimente prevăzute de lege ca temeiuri, care sunt esențiale pentru relațiile în litigiu și de natură să influențeze soluția adoptată.

Temeiurile declarării revizuirii sunt expres prevăzute în art. 449 Cod de procedură civilă care poartă un caracter exhaustiv.

Colegiul relevă că revizuirea unei hotărâri date de către instanță este posibilă doar în cazul în care solicitantul, după devenirea irevocabilă a hotărârii, intră în posesia unui temei din cele prevăzute de art. 449 Cod de procedură civilă. În același timp, acest temei trebuie să vizeze situația de fapt, care a fost obiectul examinării în instanța de fond, dat fiind că

instanța de recurs verifică corectitudinea aplicării și interpretării de către instanța inferioară a normelor de drept material și procesual în limitele materialelor din dosar și în limitele recursului declarat, or, nu poate fi revizuită o hotărâre care elucidează o anumită situație de fapt, asupra căreia s-a pronunțat instanța de fond, prin prisma unui temei care caracterizează o altă situație.

Colegiul reține că, pentru a redeschide procesul trebuie să fie invocate temeiurile prevăzute de către art. 449 Cod de procedură civilă și prezentate circumstanțele sau faptele existente obiectiv pentru declararea revizuirii confirmate în fața instanței prin prezentarea unor probe concludente.

Din conținutul cererii de revizuire depusă de către Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” rezultă că, revizuenții – recurenți au invocat drept temei de revizuire prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În acest context, potrivit art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale cauzei care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a cauzei.

În interpretarea corectă a prevederii enunțate, instanța de recurs relevă că, circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv pînă la pronunțarea hotărîrii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărîrii, revizuirea căreia se atacă.

Cu referire la prevederile enunțate, instanța de recurs menționează că, instanța de revizuire corect și întemeiat a respins cererea de revizuire înaintată de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” împotriva încheierea din 28 aprilie 2015 a Judecătorei Orhei, or, cele invocate de către revizuenți în susținerea cererii de revizuire nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, pe motiv că, faptele invocate trebuie să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărîrii) instanței de judecată și să existe obiectiv pînă la pronunțarea hotărîrii, condiție ce la caz nu se atestă.

Sunt irelevante pentru admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de revizuire, admiterea cererii de revizuire argumentele revizuienților Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun”, expuse în prezenta cerere de revizuire, deoarece revizuirea este o cale de retractare a hotărîrii și nu de reformare, adică în cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale, ce s-ar încadra în prevederile art. 449 Cod de procedură civilă, de asemenea, aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă.

Iar o cerere care nu conține aceste temeiuri, nu poate fi examinată ca cerere de revizuire, fiind inadmisibilă încercarea de rediscutare a unei hotărîri irevocabile.

Referitor la argumentul invocat de către recurenți că prin încheierea din 23 iulie 2018 a Judecătorei Orhei a fost strămutat dosarul la Curtea de Apel Chișinău pentru soluționarea conflictului de competență jurisdicțională, însă instanța de apel s-a expus asupra cererii de revizuire, Colegiul subliniază că strămutarea făcută de către instanța de fond nu este determinată de existența unu-i conflict de competență.

Mai mult, revizuirea este o cale de atac de retractare a hotărîrii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărîrilor adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului în vederea corectării unei

erori judiciare ce rezultă din circumstanțe necunoscute instanței la momentul judecării cauzei.

Totodată, Colegiul menționează că procedura de revizuire prevăzută de art. 449-453 Cod de procedură civilă servește scopului înlăturării lacunelor și omisiunilor justiției care urmează a fi aplicate într-o manieră compatibilă cu prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, fiind respectat principiul securității raporturilor juridice care înseamnă, conform jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, între altele, că o soluție definitivă al oricărui litigiu nu trebuie rediscutată, ca excepție de la acest principiu este doar cazul când reexaminarea este necesară în virtutea circumstanțelor fundamentale și obligatorii (cazul *Brumărescu contra României* nr. 28342/95; cazul *Roșca contra Moldovei* nr. 6276/02).

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că admiterea cererii de revizuire depuse de Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” ar însemna încălcarea principiului securității raporturilor juridice și a drepturilor celorlalte părți la un proces echitabil, garantate de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Colegiul relevă că instanța de apel corect a reținut că temeiurile invocate de către Vladislav Șevcenco și SRL „Parșe-Tutun” nu se încadrează în cele enunțate mai sus.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 448 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” și Vladislav Șevcenco.

Se menține încheierea din 04 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Anatolie Culicov împotriva lui Vladislav Șevcenco și Societății cu Răspundere Limitată „Parșe-Tutun” cu privire la încasare datoriei, dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean